

NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Poliitiline sõdurlus: SA traditsioonid ja vaim

6. osa

UUS SA (1977 - 1983)

Meie praegune natsionaalsotsialistlik veendumuste kogukond pärineb organisatsioonilisest ajaloost: BDNS-st NSDAP sõprade kaudu ja HSKG-st NSDAP/AO kaudu - mõlemad suundumused voolavad lõpuks kokku uues SA-s, mis moodustati 1977. aastal. Olulisem kui BDNS-ist ja Freundeskreisist tulenev tuletis, millel on ainult kohalik poliitiline tähtsus Hamburgis, kus asutati esimene SA-Sturm, on muidugi NSDAP/AO-st tulenev tuletis:

NSDAP/AO tähtsust natsionaalsotsialistliku liikumise tõusule 1970ndate lõpus ei saa ülehinnata! Ei ole juhus, et ta suutis end uute natsirühmituste pideva tõusu ja mõõnaga kõige stabiilsema tegurina maksma panna ja et tema ridadest tekkis meie Gesinnungsgemeinschaft, millega esmakordselt pärast 1952. aastat tekkis ja jäi ellu ühtne, üleriigiline ja võimas natsiliikumine! NSDAP/AO suutis Gerd Laucki juhtimisel 1970. aastatel vältida kõiki võimalikke eksimusi, mida tegelikult ka teised NS-grupid toime panid, ning töötada välja realistliku ja perspektiivika kontseptsiooni meie sajandi lõpu natsionaalsotsialistlikuks vabadusvõitluseks. Millised olid need eksimused, mida teised tegid?

TAKTILISE MUUTUSE KAVANDAMINE: üha enam saksa patrioote, eriti noorema põlvkonna esindajad, leidsid tee tagasi natsionaalsotsialismi juurde. Olime näinud, et 1986. aastal, ENNE uut organisatsioonilist algust, olid BRD

Julgeolekuasutused juba tunnustanud umbes 3000 natsionaalsotsialisti - paljud teised varjusid teistes rühmades, viljelesid oma veendumusi ainult kõige väiksemas, privaatses ringis ja püüdsid jääda tunnustamata. Kahjuks muutus see vaevalt, et see muutus ka pärast avatud natsirühmade asutamist, mis suutis võita vaid mõnisaada aktivisti ja toetajat, kuid enamasti jõudis nende killustatuses vaevalt tosin kuni maksimaalselt sada seltsimeest. Nii jäid ja jäävad paljud natsionaalsotsialistid tänaseni teistesse rahvusgruppidesse ja maskeerivad end seal. Nad tahavad töötada vaikides, salaja. Teised nimetavad lihtsalt rahvussotsialismi ümber ja püüavad nii pääseda natside keelust ja tagakiusamisest. Ka see kõik hoiab natsionaalsotsialismi elus, kuid ei too mingit edu ja jääb ebaefektiivseks - 1960. aastate steriilsuse jätkuks.

JUHTI KULTUSE UNFUEL: Suur osa süüd uue natsiliikumise killustatusest ja ebaefektiivsusest 1970. aastatel lasub väikeste "juhtide" ambitsioonikusel ja edevusel, kes kõik mõõtsid oma vähempilikku välimust Adolf Hitleri titaanliku kuhu vastu ja väitsid endale, et tahavad liikumist juhtida sama autoriteediga ja piiramatu isikliku käsuõiguse nõudmisega! Nüüd, kuna igatsus uue juhi järele meie liikumises on väga suur, mitte vähemasti valusa nõrkuse ja poliitilise tähtsusetuse tõttu võrreldes ajaloolise NSDAP ja selle juhiga, leidis igaüks neist "väikestest juhtidest" mõned pühendunud järgijad, kes süütasid enda ümber vastava kultuse. Ja mitte ainult seda - sageli need "juhid" mitte ainult ei propageerinud absoluutset käsku, vaid nõudsid endale ka õigust "tõlgendada" või isegi "edasi arendada" natsionaalsotsialismi kui ideed! Nii ohustati või tehti võimatuks mitte ainult organisatsiooniline, vaid ka ideoloogiline ühtsus uue põlvkonna veel vaevu konsolideerunud noore NS-liikumises.

Relvastatud vastupanuliikumise IRRAD: Arvestades natsionaalsotsialismi pidevat tagakiusamist ja repressioone, satuvad just parimad, ausamad ja fanaatilisemad noored aktivistid korduvalt kiusatusele jätta ülestunnistamise ja repressioonide vaevaline tee ning saavutada väidetavalt kiire edu ja mõju relvastatud vastupanu organiseerimisega. Tegelikuses - nagu näitab kogemus - kukuvad kõik sellised katsed mõne kuu pärast läbi, sest BRD julgeolekuaparaat on vastupidi: alateadlikult mängivad sellised seltsimehed valitseva süsteemi kuratlikku, perversset mängu - nende tagakiusamisega ajab süsteem teadlikult võitlejaid relvastatud vastupanusse, sest ta surub maha iga seadusliku ja vaba natsionaalsotsialistliku propagandatöö katse; teiselt poolt, õigustatud nõrdimusest välja kasvanud meeletalikud reaktsioonid ja relvastatud vastupanu plahvatused, mida pärast nende mahasurumist jälle agitatsiooniks ja ettekäändena natsikeelu eriseaduste jätkamiseks kuritarvitatakse!

KIIRATUD KAVATSUS NSDAP-i UUENDAMISEKS: Selleks, et ületada killustatus, teha taas võimalikuks natsionaalsotsialistlike ideede ja poliitika siduv määratlus ning konkreetne, perspektiivikas poliitiline töö, langesid seltsimehed

1970. aastatel korduvalt NSDAP-i taasasutamise idee, mis oli iseenesest õige. Kuid see kukkus regulaarselt läbi praeguse NS-liikumise arvulise ja organisatsioonilise nõrkuse tõttu. Taasasutamine peab olema hoolikalt ette valmistatud ja läbimõeldult läbi viidud - enneaegne taasasutamise katse on kahjulik, karikatuur ja seega solvang Führeri partei suhtes!

NSDAP/AO pääses kõigist neist poliitilistest ummikutest:

See ei maskeerinud end, nagu seda tegid natsionaalsotsialistid NPD ja teiste rahvuskonservatiivsete ühenduste raames ning püüdsid teha Fašistliku Rinde ja Rahvasotsialistliku Liikumise raames, vaid organiseeris end selgelt natsionaalsotsialistliku liikumisena.

See ei kuulutanud välja uut "juhti", nagu seda tegi eelkõige Roederi liikumine, ega nõudnud õigust muuta, arendada või isegi võltsida natsionaalsotsialistlikku ideed. Selle asemel, et kuuletuda uuele FÜHRERile, õpetas ta natsionaalsotsialistidele PARTEI juhtiva ülesande tunnustamist.

See ei kutsunud üles relvastatud vastupanule, nagu seda tegid Euroopa Vabastusrind ja isegi NSKG, vaid töötas välja "propagandistliku põrandaaluse" kontseptsiooni.

Ja lõpuks, ta ei pretendeerinud sellele, et ta on uus NSDAP, nagu natsionaalsotsialistide rühmad 1970, 1976 ja 1979 ikka ja jälle edutult tegid, vaid piirdus praktiliste organisatsiooniliste ülesannetega, mis seisnesid NSDAP uue aluse kui selle välis- ja struktuuriorganisatsiooni ettevalmistamises ja edendamises. Selline tööviis ja realistlik hinnang natsionaalsotsialistliku organisatsioonilise töö võimalustele ja šanssidele võitis NSDAP/AO jaoks need natsionaalsotsialistid, kes ei tahtnud rahulduda poliitilise enesehaletsuse ja natsimängudega, vaid otsisid selget ja veenvat kontseptsiooni. Kuid selle radikaalsus ja lojaalsus NSDAP ajaloolisele stiilile võitis AO ka paljud need organiseerimata, revolutsiooniliselt meelestatud noored, kes lihtsalt tunnustasid natsionaalsotsialismis kõige teravamalt ja halastamatumat sõjakuulutat kodanlikule süsteemile.

Nii sai 1970ndate lõpus NSDAP/AO-st uue liikumise tugevaim NS-rühmitus. Ja nii meelitas see ka kõige radikaalsemaid ja järjekindlaimaid võitlejaid, kes JN-st ja WJ-st tulles leidsid tee NSDAP/AO ridadesse. Paljud neist võitlejatest ei piirdunud aga sellega, et organiseerusid väikestes rakkudes vastavalt NSDAP/AO tööjuhendile, mis keelas neil üksteisega kontakteerumise ja piiras neid öiste, ebaseaduslike propagandaoperatsioonidega. Kuigi see taktika oli julgeolekukaalutlustel õigustatud, ei olnud see noorte võitlejate aktivismile ja kogukonnatundele piisav. Esimene, kes seda mõistis, oli 1976. aastal "Armin", tollane NSDAP/AO koordinaator föderaalterritooriumil. Ta oli pärit fanaatiliselt

natsionaalsotsialistlikust perekonnast, tema isa oli SA juht, ta ise oli juba kuueaastasena võitlusperioodil HJ-s aktiivselt tegutsenud, mistõttu oli ta HJ kuldse aumärgi kandja. Ja ta arendas välja nõudmise moodustada NSDAP/AO kõige aktiivsematest võitlejatest, hoolimata kõigist julgeolekuprobleemidest põrandaaluses, ühtne ja tihedalt organiseeritud poliitiliste sõdurite väeosa - NSDAP/AO SA. Kuigi ta oli juba 1976. aastast alates viinud läbi NSDAP/AO üleriigilisi propagandakampaaniaid, ei olnud veel sündinud reaalselt organisatsiooni.

See juhtus nii juhuslikult kui ka saatuse tahtel 1977. aasta märtsis NPD üleriigilise parteikonverentsi ajal Hannoveris. Eelmisel õhtul oli toimunud JNi keskkogunemine, mis pidi lõppema õhtuhämaruses toimuva tõrvikuprotsessiga. Kui meelevaldajad hakkasid rongkäiguks moodustuma, kostis äkki pimedusest hää: "AO tagant!". Kõik seltsimehed, kes olid seni üksikult, üksteisest teadmata, oma truudust NSDAP/AO-le kuulutanud, rivistusid tagalas ja taipasid äkki, et nad moodustavad üle kolmandiku kogu jõust. See oli paeluv kogemus, murda väikestes rühmades eraldatusest välja ja lõpetada tunne, et üksinda kõigi vastu seisab vaid mõni seltsimees. Sel nädalavahetusel, selle kogemuse mulje all ja pärast vestlust "Arminiga", kes seletas mulle AO strateegiat ja taktikat, liitusin NSDAP/AO sõpradest NSDAP-ga ja mulle anti ülesanne ehitada üles SA tormi Hamburgis!

Mõned nädalad hiljem - 8. mail 1977 - asutasin koos kahe teise seltsimehega sõjajärgse perioodi esimese SA-vormatsiooni, "SA Storm Hamburg 8. mai".

Meie kogukonna ajaloo jaoks pidi osutama otsustavaks see, et me tulime kokku maa all ja lõime seega algusest peale ebaseadusliku organisatsiooni. Alles 1977. aasta novembris toimunud Natsionaalsotsialistide tegevusrinde (ANS) kui eelorganisatsiooni asutamisega väljusime vähemalt osaliselt illegaalsusest. Koos meie suhtumisega ellu kui poliitilistesse sõduritesse SA traditsioonides oli see põrandaalune sünd, mis võttis algusest peale ära igasuguse hirmu tagakiusamise ja keelustamise ees, mis oli aastakümneteks halvanud kõik rahvuslikud rühmitused, ja kindlustas seega meie edu!

Kui meid 1983. aasta detsembris tegelikult keelustati, ei muutnud see meie jaoks midagi. Me lihtsalt jäime kokku ja hakkasime looma uusi organiseerumisvorme!

Meie Hamburgi SA-torm oli ka esimene, kes sõnastas sõjajärgsel perioodil selgelt oma pühendumuse SA vaimule, mis leidis väljenduse "Poliitilise sõduri 10 käsus", mis avaldati meie igakuise põrandaaluse ajakirja "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" esimeses numbris 1977. aasta juunis. Samal aastal võttis ka meist sõltumatu Frankfurdi "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) 10 käsku enda jaoks siduvaks - ja 1983. aasta jaanuaris, pärast ANSi ühinemist

"Rahvusaktivistidega" ja sellele järgnenud üleriigilist läbimurret, muutusid need lõpuks siduvaks kogu meie mõttekogukonnale kõikjal Saksamaal!

NSDAP/AO SA valmistas end kiiresti ette. Pärast Hamburgi moodustati SA-tormid ka Hannoveris, Braunschweigis, Nordrhein-Westfaleenis ja lõpuks isegi Münchenis - detsembris 1977 moodustati Hessenis toimunud Führerthingil SA staabi juhtkond ja staabiülemaks määrati "Armin". 1978. aasta aprillis ilmus esimene sõjajärgne number Völkischer Beobachter - seda andis välja SA staabi juhtkond NSDAP/AO parteijuhtkonna juhtiva rolli tunnustamiseks. Ja ometi pidi revolutsioonilises praktikas ilmnenud NSDAP/AO juhtkonna hoiatuse õigustus tiheda põrandaaluse konsolideerimise ja põrandaaluse keskuse moodustamise eest, Reichi okupeeritud territooriumil.

Juba 1977. aasta septembris paljastati Hamburgi SA torm ja põrandaalune töö, mida järjepidevalt teostati vaatamata kasvavatele kaotustele tagakiusamise ja vangistuse tõttu, kukkus lõpuks 1979. aasta lõpus läbi SA staabiülema "Armini" arreteerimisega, kes lõpuks isegi ei suutnud võidelda relvastatud vastupanule vastu, lagunes oma töö kokkuvarisemise tõttu vanglas ja hakkas enda ja kõigi teiste vastu raevu tundma ning täielikult isoleeruma. See on põhjus, miks ma ei taha mainida selle mehe nime, kes inimesena lõpuks ebaõnnestus SA staabiülemana koodnimega "Armin", kuid kes meie vabadusvõitluse teatud lõigul omandas suure tähtsuse ja kustumatu teene.

Hamburgi SA tormi tõmbas muidugi ainult osaliselt NSDAP/AO SA kokkuvarisemine, sest minu juhtimisel oli see juba ammu lakanud piirdumast põrandaaluse tööga, kuid alates ANSi asutamisest 1977. aasta novembris oli ta üha enam keskendunud legaalsele, avalikule propagandatöele.

Järgnevatel rasketel aastatel kuni 1983. aasta jaanuarini seisis SNE samuti silmitsi kõigi juba kirjeldatud kõrvalekalletega, mida meie ridades organiseeritud natsionaalsotsialistidele nii meie ridades kui ka väljaspool meie ridades kiusatusena toodi. Kuid meie vägede päritolu NSDAP/AO-st ja pühendumine selle kontseptsioonile võimaldas SNE-l vaatamata kaotustele ning tõsistele probleemidele ja kriisidele ellu jääda. Orienteerumisega avalikule propagandatöele tekkisid aga arvukad küsimused ja probleemid, millele NSDAP/AO kontseptsioon, mis oli orienteeritud puhtalt põrandaalusele tööle, ei andnud enam vastust. Neil rasketel aegadel kujunes meie kogukonnal lõpuks selge kontseptsioon natsionaalsotsialistide avaliku propaganda ja organiseerimistöö vajadustest ja vormidest SA traditsioonis ja vaimus, mis läks kaugemale NSDAP/AO kontseptsioonist, kuid ei olnud sellega vastuolus, vaid täiendas seda mõttekalt. Selle meie vägede küpsemisprotsessi tulemus sõnastati ANS/NA 1983. aasta märtsi organisatsioonilises korralduses:

"ANS/NA näeb end uue põlvkonna natsionaalsotsialistliku liikumise juriidilise haruna SA traditsiooni järgi ja võitleb poliitiliselt NS-keelu tühistamise eest. Ta on pühendunud NSDAP 24. veebruari 1920. aasta 25-punktilise programmi tuumale ja tähendusele, lükkab tagasi vägivald poliitiliste eesmärkide saavutamiseks ja püüab töötada olemasolevate seaduste raames. ANS/NA laguneb niipea, kui NSDAP kui seadusliku partei taasloomine Saksamaal on taas võimalik, ja annab siis oma kaadrid selle käsutusse!"

Seega oli uus SA lõpuks leidnud oma organisatsioonilise kontseptsiooni, stiili ja ellusuhtumise ning võis nüüd otsustavalt tööle minna. 1983. aasta läbimurre andis sellele õiguse: juba sama aasta suvel oli organisatsiooniline baas nii palju levinud, et valimispartei asutamine "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR) nime all sai võimalikuks. Sellega oli meie kogukond põhimõtteliselt juba ületanud oma piiratuse SA-na ja astunud järgmise sammu rahvussotsialistliku PARTEI ülesehitamise suunas (partei ja SA erinevuse ja suhte kohta viitan veel kord meeldetuletuseks käesoleva kirjutise kahele esimesele peatükile). Aasta lõpuks oli ANS/NA ridadesse organiseeritud mitusada poliitilist sõdurit 36 seltskonnas ja üheksas liidumaal. Kuid enne selle saavutamist pidi meie kogukond veel ületama ohtliku kriisi - vastasseisu tekkiva SS-tiivaga vägede sees!

Meie kogukonna suhtumise kohta SS-i suhtes on palju arusaamatusi: Me ei ole lihtsalt SS-i suhtes vaenulikud; alguses, nagu kirjeldatud, suhtusime me üksnes positiivselt SA traditsioonidesse ja vaimu, seostamata seda SS-i traditsioonidele ja vaimule sõja kuulutamise, mis algselt kehastas vaid veelgi intensiivsemat suhtumist poliitilise sõdurielu. Tõsi, meie pühendumine SA-le tõi kaasa ka läbimõeldud ja kriitilise hinnangu 30. juuni 1934. aasta tragöödiale ning juba teises sõjajärgses Völkischer Beobachter'i numbris, 1978. aasta sügisel, teatas SA staabi juhtkond NSDAP/AO nimel Ernst Röhmi rehabiliteerimisest ja tema tunnustamisest suureks natsionaalsotsialistlikuks revolutsionääriks. See ei tähendanud siiski rindejoont SS-i vastu, vaid ainult reaktsiooni intensiivsemat tõrjumist.

Meie kriitiline hoiak SS-i suhtes algas alles 1983. aasta suvel, kui pidime tunnustama, et ANS/NA toonase organisatsiooni juhtkonna liikme Arnd-Heinz Marxi ümber tegutses organisatsioonile kahjulik grupp, kes käitus üha karmimalt ja tõrjus SA traditsiooni ja vaimu ning samastas end üha enam ja enam ajaloolise SS-iga - ja just nimelt EI SS-iga, Just nimelt EI olnud see SS-iga, kuivõrd see kehastas samu ideaale ja hoiakuid kui SA, vaid pigem SS-i parteivastase traditsiooniga, mis ideoloogiliselt tähendas dogmaatilist degeneratsiooni, organisatsiooniliselt iseseisvumist ja eluhoiakult ülbe, mittekompadistlikku valitsemisnõuet liikumise üle. 1983. aasta sügisel saavutas hiiliv kriis oma

haripunkti, kui Marx laskis vastu minu korraldust seltsimehed Frankfurdi ja Hanau seltskonnast vanduda HIS PERSOONILE.

See ei olnud talumatu mitte ainult organisatsioonisiselt, et sellega võttis liikumise nr. 3, arvestamata kahe teise organisatsiooni juhtkonna liikme isikule vande - see oli talumatu ka ideoloogiliselt, sest pärast juhi surma ei ole kellelgi õigust oma isikut erakonnaga samastada ja nõuda allutamist isikule, mitte erakonnale. See provokatiivne nõue omavolilisele valitsemisele liikumise üle, selle asemel, et töötada ja võidelda juhtivas seltskonnas ja kogukonna eest, nagu me SA traditsioonis nõudsimel, ning selle rünnaku põhjendamine meie enesehinnangu ja organisatsiooni vastu tagasivaatega ajaloolisele SS-le, millele peagi järgnesid osaliselt vihjavad, osaliselt ähvardavad vihjed 30. juunile, viis selleni, et me mitte ainult ei välistanud Marxi ümber olevat rühma, vaid nüüd ka selgitasid avalikult meie suhtumist, ajaloolise SS-i suhtes 6. peatükis kirjeldatud viisil.

Kui Marx ei lõpetanud oma võitlust liikumise vastu ja selle lõhestamise eest, vaid intensiivistas seda isegi isiklike mõrvakatse meie kogukonna juhtivate seltsimeeste vastu ja intriigide abil, pidime me teda ja tema järgijaid tõrjuma ja kuulutama nad erakonna kahjuriks. Sellega oli seotud 30. juuni kuulutamine "Reaktsioonivastaseks võitluspäevaks", mida alates 1984. aastast igal aastal tähistatakse, et astuda vastu nendele suundumustele, mis on erakonnale kahjulikud ja mis objektiivselt teenivad reaktsiooni. Isegi kui Marx on tänaseks vajunud täieliku ebaolulisuse kuristikku, on valvsus endiselt vajalik nende suundumuste vastu, mida ta kehas ja millega ta tahtis meie liikumist purustada. See seletab meie kriitilist suhtumist ajaloolisse SS-i, millele ta oma parteid kahjustavates vehklemistes viitas, ilma et me seetõttu mõistaksime hukka kõik, mis on seotud SS-iga, või oleksime pimedad kõigi nende suurte ja eeskujulike asjade suhtes, mida SS-i seltsimehed ja eelkõige Waffen SS-i seltsimehed saavutasid ja mida me kindlasti oma arusaamade hulka loeme!

Marxi väljaheitmisega meie ühendusest 1983. aasta sügisel oli kriis suures osas lahendatud ning taastati põhimõtteline seltskondlik suhtumine juhtkonnas ja järgijate seas.

1983. aasta lõpus võisime uhkusega väita, et esimest korda pärast 1952. aastat oli taas toimiv, üleriigiline, ühtne natsionaalsotsialistlik liikumine. Sel ajal hõlmas see juba mitte ainult uut SA-d - mida kehasid Rahvusaktivistide ja ANS-i kaadri seltskonnad - vaid ka endise SRP aktivisti Rüttiliristi kandja Otto Riehsi juhtimisel "Saksa poliitika sõprade ring", mis organiseeris meie vanema põlvkonna toetajaid, kompanii rakuorganisatsiooni ja tüdrukute ühingu. Organisatoorselt sõltumatu, kuid poliitiliselt minu asetäitja Thomas Brehli juhtimisel oli ka valimispartei AAR. SA oli juba muutunud tõeliseks,

väikeseks, kuid aktiivseks rahvaliidumiseks, kuigi poliitilised sõdurid olid arvuliselt ja poliitiliselt selgelt ülekaalus. Seega otsustati 1983. aasta lõpu poole, et tuleval aastal peaks ANS/NA jääma rohkem tagaplaanile, et konsolideerida ja koolitada oma kaadreid, samas kui poliitiline rõhk tuleks panna AAR-i ja meie liikumise harude laienemisele, millest oli nüüdseks saanud praktiliselt rahvussotsialistlik liikumine par excellence!

Kuid 7. detsembril 1983 keelas Bonni süsteem ANS/NA koos oma allüksustega, samuti AAR. Seega lõppes uue SA, meie natsionaalsotsialistide tegevusrinde ajalugu senisel kujul - võitlus nihkus UUELE RINDELE!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 1161   Published 1975   April 20, 2013 (136)

Der Kampf geht weiter !

Kein Tag nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Geschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärisch von Deutschland, Wirtschaft, Verfügung und Verflechtung haben nicht unterbrochen, die Karte der gesamten Welt umarmt heißt geführter Führer Adolf Hitler zu erobern.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger offenkundige Völker- und Rassenkrieger sondern schärfen sie in Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar widerständig geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord hat keine noch tiefgründiger als in der Vergangenheit.

Der wissenschaftliche Gegner ist dem alten, die Völkermord – gegen alle weißen Völker (?) – zu befehlen keine Mittel und Eisenbahnen, Chemiefabrik und Kernenergieerzeugung.

Oh „legal“ oder „illegal“, ob es Weltkrieg oder im Brandkampf, ob mit Propagandastrategie „bewusst“ oder auf unethischer Weise „unbewusst“ oder auf einem Schicksalsspiel auf eine „Heil“ Nationalsozialisten für seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gerhard Leuck

NS uudistebülletään
www.nsdapao.org

#1005   19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prieksijais ziņojums
Intervija ar Molliju

Trüki daja

NSK: Paldies par interviju: Turpināt laba atmiņa. Uzvarā ir mūsu!

Itālijas bērni un pierveicēji sapņojamiem datus nodrošina vācieši.

Mollija: Paldies, draugs! Bija ļoti patīkami runāt ar interviju. Lūdzam, atstājiet manu tēmaļa adresi, kad tā būs publicēta, un es pierveicēji jūsu tēmaļa vietnes saiti ar interviju. Lūdzam man tikai teikt mūsu brošūras vārdu parasti nematurosim. Daudz mūsu vārds ir vārds apzīmēt. Het nemanājiem tiešām? Ar jūsu palīdzību mūsu skaits paraug ar kātos klausos. Paldies, mums izplatīt patiesību, jo katrs vārds ir kā būs. Tamasi un audzina āķētiša vārds mūsu. Mūsu unmešsāka ir āķētiša garāk patpatīcēma, un si patpatīcēma katrā vārds galā. Katrs pretīgā, pretīgā un ļauna lieta, ko dara

the **NEW ORDER**

Number 179 (130)   Founded 1975   April 20, 2013 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Despite of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White immigration, culture distortion, and neo-racism.

Whether “legal” or “illegal”, whether in chaotic battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerhard Leuck

NSDAP/AO on maailma suurim Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!

Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes

Sajad raamatud paljudes keeltes

Sajad veebisaidid paljudes keeltes

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!

Julius Streicher: Der Böhmischer Pöbel Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Glötzitz

Reinrich Hellmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German   Deutsch / English

SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDB
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!